

Ὅποιοί τινες τῶν σήμερον ἐν Κερκύρᾳ πολιτευομένων.

ἵνα κατίδη τις, ὅποιοί τινες τῶν σήμερον ἐν Κερκύρᾳ πολιτευομένων, ἀρκεῖνὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα δημοσιογραφίας, διότι συνέπεσε νὰ ἦνε οὗτοι καὶ δημοσιογράφοι (3), ἡτις πορρωθεῖσα τοῦ ἀληθοῦς αὐτῆς προορισμοῦ, κατέστη ἀχμάλωτος παθῶν, ὅποια ὑποσκάπτουσι τὰς βάσεις τῶν κοινῶν, διὰ τῆς πρὸς τὴν κακίαν ἐξοικειώσεως τοῦ λαοῦ.

Καὶ τῷ ὄντι τίς ἀληθῆς πατριώτης σταθμίζων τὰ καθήκοντα ἅπερ πρὸς τὴν Πολιτείαν, καὶ πρὸς ἑαυτὴν ὀφείλει, δὲν θέλει μετ' ἀγανακτήσεως στιγματίζει τὴν πορείαν τινῶν τῶν καθ' ἡμᾶς πολιτευομένων, οἵτινες ἀντὶ νὰ ἀφορῶσιν εἰς τὴν εὐξίαν καὶ τὴν πρόσδοκον τῆς ἑαυτῶν Πατρίδος καὶ τοῦ ὅλου ἔθνους, ἐγείρουσιν ἀπ' ἐναντίας δι' ἀπρεπῶν ἐπιθέσεων, καὶ τὸ χεῖριστον, δι' ἀνωμόμων κηπυλογραφῶν, μεταξὺ ἀδελφῶν, ἰσχυρὸν διχονοίας μεσότοιχον, ἐν ἐποχῇ μάλιστα, καθ' ἣν εἴπερ ποτὲ, ἀναγκαῖά ἐστιν ἐνταῦθα ἡ ἀδελφικὴ ὁμοφωνία;

Τοιαύτην χαλεπὴν νόσον νοσεῖ πρὸς τινος ἡ τληπαθῆς Κέρκυρα, καὶ θέλει νοσήσῃ μέχρις οὗ δὲν πεισθῶσιν οἱ εὐπιστοὶ καὶ ἀγαθοὶ αὐτῆς κάτοικοι, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐσχάτως δυναθέντων νὰ παρεισδύσωσιν εἰς τὰ τῆς Πολιτείας, πράγματι ὠφέλησα τὴν Κέρκυραν, καὶ οὐδεὶς μετ' αὐταπαρηγήσεως ποτε ὑπὲρ τῶν παραβλεπομένων καὶ καταπατουμένων (1) ὁσμῆραι αὐτῆς δικαίων, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Κυβερνήσεως, ὑψώσε τὴν φωνήν, ἵνα, τοῦλάχιστον, ἱκανοποιήσῃ ἑαυτὸν, ὅτι ἐπραξὲς κατὰ τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς σου· πάντες ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον ἐτράπησαν, καθάπερ αἰετοὶ ἐπὶ πτώματος, οὐδεὶς δὲ προσεπάθησε νὰ ἐξεύρῃ μέσον, ἵνα ἀνακουφισθῇ ὁ ταλαιπωρούμενος λαὸς τῆς Κερκύρας, ὅστις μετὰ ἰωδιτικῆς καρτερίας ὑφίσταται τοσαῦτα καὶ τοσαῦτα δεινὰ, οὐδ' εἰς ὑπὲρ αὐτοῦ εἰλικρινῶς εἰργάσθη, καὶ διὰ τί ποτε τοῦτο; διότι οἱ κύριοι οὗτοι καλῶς γνωρίζουσι ὅτι ὁ Κερκυραίων Δῆμος εἶνε ἐπὶ τοσοῦτω ἀγαθὸς καὶ ἀνεξίκακος, ὥστε διὰ δημοκρατίας τινός, δύναται ἐν ἀναρεῖ νὰ μεταβάλῃ γνώμην, καὶ νὰ ἀγαπήσῃ πάλιν ἐκεῖνον, ὅστις, ἀφ' οὗ διὰ μυρίων ψευδῶν υποσχέσεων, καὶ μυρίων πλαστικῶν θωπειῶν, ἀφῆρπασεν ἀπὸ τῶν χειρῶν του, δίκην κυνός, τὰς ψήφους, εἶνε ἱκανὸς νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ αὐτὰ καὶ αὐριον, κατὰ τὰς παραμονὰς, ἐννοεῖται, πάντοτε τῶν ἐκλογῶν, — καὶ τοιοῦτου χαρακτῆρος λαὸς ἀμφιβάλλομεν, τῇ ἀληθείᾳ, ἂν ὑπάρχῃ ἀλλαγὴ τῆς Ἑλλάδος, τοσάκις εἰς τὰ αὐτὰ λάθη ὑποπίπτων καὶ οὐδέποτε αἰσθανόμενος τὴν πλάνην. — Δὲν εἶνε ἄρα δίκαιον, ἀφ' οὗ τις ἄπαξ ἐδυνήθη, διὰ τῆς ὅπως δῆποτε θελήσεως τῶν συμπολιτῶν του, νὰ περιβληθῇ τὸ ὄψιστον τοῦ ἀντιπροσώπου ὑπόβρυγμα, καὶ δὲν ὑπερήσπισεν, ὡς ἀνὴρ ἀρετῆς καὶ εὐσυνειδήτου, ὄφειλε νὰ πράξῃ, τὰς δικαίας τῶν ἐντολέων του ἀπαιτήσεις, ἀλλ' ἐψεύσθη τῶν υποσχέσεών του, νὰ γείνηται ἀντικείμενον τῆς κοινῆς περιφρονήσεως, καὶ νὰ θεωρῆται τοῦ λοιποῦ ἀνάξιος τῆς τιμῆς τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν του;

Καὶ τοιοῦτοι, δυστυχῶς, εἰσὶ τινες τῶν σήμερον παρ' ἡμῖν πολιτευομένων· ἄλλως διακρινόμενοι ἐπὶ εὐρεῖα παιδείᾳ ἐξοκειλοῦσιν εἰς τὰ ἀσυγγνωστότερα ἀτοπήματα, οἷον ὁ εἰς

(1) Ἄλλοτε θέλομεν ὑποδείξῃ μίαν πρὸς μίαν τὰς περιστατικὰς καθ' ἡ; ἡδίκηθη ἡ Κέρκυρα.

ἀποκαλύπτει τὰς ἀσχημίας τοῦ ἄλλου, καὶ προσπαθεῖ διὰ παντὸς μέσου νὰ ἐξοβελίσῃ τὴν ἀντίπαλον, ἵνα μείνῃ μόνος ἐπὶ τοῦ πεδίου καὶ δοξασθῇ. — Μήθετε, κύριοι πολιτευόμενοι, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κερκύρας εἶνε ὅσον δὲν φαντάζεσθε νοήμων καὶ δὲν ἀνέχεται δικτατορίας; — τὸ πολιτεῦσθαι σήμερον εἶνε κοινὸν κληροδόμημα ὅπερ κατέλιπον ἡμῖν ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότης. — Πάντες δὲ λαμβάνουσιν ὡς ἀσπίδα ἰδέαν τινὰ ἣν δῆθεν πρεσβεύουσιν, ὁ μὲν, δῆλον ὅτι, κηρύσσεται κατὰ τῆς ἐν Κερκύρᾳ ὑποτιθεμένης Προπαγάνδας (2) ὡσάνει αὕτη ἡδύνατο νὰ παραβλάψῃ τὰ κοινωνικὰ ἡμῶν συμφέροντα, ἀλλ' ἀδιάφορον· ἀρκεῖ νὰ πιστεύσῃ ὁ λαὸς ὅτι ἡ Προπαγάνδα ἐπιβουλεύεται τὴν τιμὴν ἡμῶν καὶ τὴν θρησκείαν (3), ἄλλοι ἐμφανίζονται αὐτὸ κληροῦ πρόμαχοι αὐτῆς, οὐχὶ διότι ἀσπάζονται αὐτὴν, ἀλλ' ὅπως ἀπολύσωσι κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὀλίγας εἰσέτι ψήφους.

Τὰς ἀληθείας ταύτας ὀφείλει ὁ Κερκυραίων Δῆμος ν' ἀσπασθῇ καὶ σεβασθῇ ὡς δόγματα, καὶ νὰ μὴ ἀνέχεται νὰ ἐμπαίζηται παρ' ἀνθρώπων προσπαθούντων νὰ ἱκανοποιήσωσι μόνον τὴν φιλοδοξίαν των, οὐδέποτε δὲ σκεφθέντων περὶ τῶν κοινῶν ὠφείμων καὶ ἀποτελεσματικῶς.

Ἐπι πρὸς, ὁ Κερκυραίων Δῆμος ὀφείλει ν' ἀποστραφῇ ἄπαξ διὰ παντὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, οἵτινες εἰσπηδήσαντες εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν, ἐξ ὀλοκλήρου ἀπέτυχον κατὰ τὴν πράξιν, ὡς διδάσκουσιν ἡμᾶς τὰ πράγματα, καὶ οἵτινες διὰ τῆς πλημμελοῦς δημοσιογραφικῆς τῶν διαγωγῆς, κατέστησαν παρ' ἡμῖν μισητοὶ καὶ ἀφόρητοι.

Σύνεσις ἀπαιτεῖται καὶ ὀφείλει, ἅς τῆς Κερκύρας, τὰ μαρτύριά σου ὑπερέβησαν πᾶν ὑπομονῆς ὄριον· Σὺ, ἀληθῶς, δὲν εἶσαι ὁ πταίστης, ἀλλὰ Σὺ ὀφείλεις νὰ θέσῃς τὸ τέρμα, τοῦτο δὲ θέλεις κατορθώσῃς ἐν ἀποστρεφόμενος μετ' ἀγανακτήσεως τοῦ ἀπειράκις ἐμπαίζοντάς Σε καὶ ἐπιβουλεύθέντάς Σε, ἀσπασθῆς ἄνδρα τοιοῦτου, οἵτινες εὐσυνειδήτως πολιτευόμενοι, θέλουσι τιμῆσαι μὲν τὴν Κέρκυραν ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς καὶ δι' αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς των, τὴν θυσιασθεῖσαν δὲ φιλοτιμίαν Σας ἀνοικοδομήσει. Θέλομεν ἐπανελεῖν ἐκτενέστερον ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα.

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 27 Αὐγούστου 1871.

Ὁ Συμπολίτης Ὑμῶν

Νικόλαος Σ. Ζερβός

(2) Ἐνταῦθα δεῖν νὰ διακρίνη τις τὴν Προπαγάνδαν (ἔταιρίαν ἐργαζομένην πρὸς ἐδραίωσιν τοῦ Λατινισμοῦ ἢ Καθολικισμοῦ παρὰ τοῖς πρεσβεύουσι τὸ δόγμα τοῦτο), ἀπὸ τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἰησοῦτισμοῦ, περὶ οὗ ἄλλοτε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ βήματος εἴπομεν, ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ λόγου εἰς τοῦτο φερόμενοι· τοῦτο δὲ λέγομεν, ἵνα μὴ νομισθῶμεν ἀσυνεπεῖς εἰς ὅσα τότε ἐξοβέμεθα.

Αρ. Εἰς 537
VI 63

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 27 Αὐγούστου 1871.

Τυπογραφεῖον «ἈΟΧΥΝΑ»